

Ірина ЄРЬОМІНА
здобувач вищої освіти 2 курсу ОС «Магістр»
спеціальності «Облік і оподаткування»
Науковий керівник: **Інна ЦВІГУН**,
д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри обліку, оподаткування
та технологій електронного бізнесу,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ АКТИВІВ

Аудит малоцінних необоротних та оборотних матеріальних активів відіграє важливу роль у здійсненні ефективної господарської діяльності підприємства та забезпеченні його керівництва достовірною й оперативною інформацією про стан та рух активів. Для ефективного виконання аудиторських робіт щодо перевірки цих активів слід здійснити відповідну їх організацію із застосуванням певної методики. Суть останньої полягає у послідовному порядку використання прийомів (методів) аудиту, що дозволяє встановити об'єктивну істину про аудовану інформацію, а відповідно довести цю істину до користувачів фінансової звітності й аудиту, шляхом оприлюднення аудиторського висновку.

Метою проведення аудиту малоцінних активів та швидкозношуваних предметів є висловлення аудитором думки про: достовірність первинних даних бухгалтерського обліку щодо фактичної наявності та руху необоротних та оборотних малоцінних активів; повноту та правильність відображення первинних даних з обліку МНМА та МШП у зведених регістрах; правильність ведення обліку цих додаткових засобів відповідно до законодавчих та нормативних актів, облікової політики; достовірність відображення залишку їх у звітності [2].

Методика проведення аудиторської перевірки малоцінних оборотних та необоротних матеріальних цінностей на суб'єкта господарювання повинна розроблятися за певною схемою, яка включає в себе послідовність дій (етапів), враховуючи особливості облікової політики підприємства цих активів на етапах їх “життєвого циклу” (рис. 1).

Першочерговим етапом проведення аудиту є необхідність перевірки наявності у лісовому господарстві Положення про облікову політику цього підприємства, його змістовне наповнення. Слід зауважити, що деякі підприємства, особливо невеликі, здійснюють формальне друкування шаблонного наказу (зазвичай знайденого в Інтернеті) при цьому не враховують особливостей своєї діяльності, а то ще гірше - зустрічаються випадки відсутності такого Наказу, що порушує вимоги ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Рис. 1. Послідовність методики проведення аудиту малоцінних оборотних та необоротних матеріальних активів суб'єкта господарювання

У положенні (наказі) стосовно оборотних та необоротних малоцінних активів слід передбачити: особливості їх розмежування та віднесення до конкретних номенклатур; вартісні ознаки активів, які входять до складу МНМА; методи амортизації для необоротних малоцінних активів; питання щодо їх

переоцінки; методи оцінки списання з балансу МШП, як вид запасу; особливості вибуття малоцінних активів.

Наступним етапом є вибіркова, або суцільна (в залежності від кількості наявних на підприємстві малоцінних активів) перевірка правильності визначення номерклатур МНМА та МШП згідно вимог чинного законодавства та прописаних у Положенні про облікову політику норм їх зарахування. Тобто до складу МНМА слід зараховувати матеріальні активи, строк корисного використання яких більше одного року, а МШП - які використовуються до одного операційного циклу (року).

Після ознайомлення з обліковою політикою підприємства аудиторю слід перевірити результати проведених раніше, аудитів, ревізій та інвентаризацій. Суть аудиторської перевірки зводиться до з'ясування наскільки правильно проводилась остання із перерахованих форм, яким чином відображено її результати в обліку. Спершу перевіряють чи при проведенні інвентаризації у суб'єкта господарювання дотримано Положення № 879 «Про інвентаризацію активів та зобов'язань затверджено наказ міністерства фінансів України» [3].

Під час проведення аудиту з'ясовують такі питання:

- 1) на основі яких документів проводилась інвентаризація;
- 2) склад інвентаризаційної комісії;
- 3) правильність оформлення та складання інвентаризаційного опису;
- 4) чи наявні окремо складені описи для малоцінних активів, які надійшли в період проведення інвентаризації та для малоцінних активів, які знаходяться у дорозі й вчасно не оплачені;
- 5) виявлення ситуацій прийняття чи видачі малоцінних активів чи швидкозношуваних предметів в момент проведення інвентаризації;
- 6) виявлення вилучених з опису певних малоцінних активів, які не належать лісовому господарству;
- 7) тотожність даних із МНМА та МШП інвентаризаційної відомості та порівняльної відомості;
- 8) правильність і повнота проведення інвентаризації;
- 9) контрольне порівняння фактичних залишків МНМА та МШП з

даними наступної інвентаризації їх надходження і документованими витратами.

Аудит порівняльної відомості варто розпочинати з перевірки повноти і правильності виведених залишків у кількісному виразі. Далі з'ясовується правильність проведення взаємозаліків нестач і лишків. Наступним кроком є перевірка правомірності виявлених відхилень за кількістю правильності віднесення результатів інвентаризації на рахунки обліку. І завершенням цієї частинки роботи є виявлення, чи своєчасно затвердженні та відображені результати інвентаризації в обліку.

Список використаних джерел

1. Галустян А.В., Кононова О.Є. Організаційні аспекти та методика внутрішнього аудиту виробничих запасів підприємства. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2017. Випуск 2 (07). С. 269-273.
2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг видання 2016-2017. URL: <https://www.ifac.org/publications-resources/2016-2017>.
3. Положення № 879 «Про інвентаризацію активів та зобов'язань затверджено наказ міністерства фінансів України», затверджене Наказом Міністерства фінансів України 02.09.2014. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1365-14>.
4. Шендригоренко М.Т. Актуальні питання обліку та аудиту малоцінних оборотних і необоротних матеріальних активів. *Бізнес-навігатор*. 2018. Випуск 4 (47). С.185-188.